

Trest domácího vězení do českého trestního práva vstoupil s přijetím nového trestního zákoníku k 1. 1. 2010. Očekávalo se od něj zejména, že bude využíván jako nejpřísnější alternativa k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v případech, kdy nebude třeba tak razantního zásahu do života pachatele, ale zároveň bude zapotřebí přísnější sankce, než jakou představují jiné alternativní tresty. Práce je rozložena do pěti kapitol. Vzhledem k tomu, že trest domácího vězení je sankcí práva, je první kapitola věnována pojmu a účelu trestu obecně. Druhá kapitola se zabývá problematikou alternativních trestů, vymezením nepodmíněného trestu odnětí svobody vůči alternativním trestům a idejí restorativní justice. Třetí kapitola je již věnována problematice trestu domácího vězení v rámci českého trestního práva. V úvodu této kapitoly je obecně popsáno postavení a význam tohoto trestu v rámci české úpravy a jsou zde vymezeny nejdůležitější pojmy. V následujících částech této kapitoly jsou dopodrobna rozebrány podmínky uložení trestu domácího vězení a způsob jeho výkonu. Následující čtvrtá kapitola je věnována elektronickému monitoringu trestu domácího vězení. Tato problematika je velmi aktuálním tématem, protože v současné době probíhají přípravy na zavedení tohoto systému v České republice. Poslední pátá kapitola je věnována zahraničním úpravám trestu domácího vězení tedy konkrétně ve Spojených státech amerických, na Slovensku, v Polsku a v Rakousku.